

פרוטוקול מס' 187

מישיבת ועדת הפנים ואיכות הסביבה
יום שלישי, כ"ב בתמוז התשמ"ו, 29.7.1986, שעה 12,00

נ כ ח ו :

חברי הוועדה:
ד' שילנסקי - היו"ר
א' נחמיאס
י' פרץ
ע' סולודר
ד' דנינו
ב' שליטא
מ' וירשובסקי
א' ויינשטיין

מוזמנים:

חבר-הכנסת י"ז אמיר
פ' אסולין - בא כח של הכושים העבריים
מ' לוי - " " " " " "
בן-עמי בן ישראל - מנהיג קהילת השחורים העבריים
י' בת ישראל - מנהיגת נשי קהילת השחורים העבריים
מ' פרץ - משרד העבודה והרווחה
נצ"מ ר' פלד - משטרת ישראל
רב-פקד א' יבנין - משטרת ישראל
מר הללי - ראש עיריית דימונה
י' כהנא - משרד הפנים
מ' בן - סופר
ע' קרני - ערד
ד' מימון - ערד
מ' זילבר - ערד

היועץ המשפטי של הוועדה: צ' ענבר

מזכיר הוועדה: י' גבריאל

ר ש מ ה: מזל כהן

סדר-היום: מצבה ומעמדה של קהילת השחורים העבריים בישראל -
הצעה לסדר-היום של חה"כ י"ז אמיר.

1733

(נתקבל ביום 4.8.86)

מצבה ומעמדה של קהילת השחורים העבריים בישראל

היו"ר ד' שילנסקי:

אני פותח את הישיבה.
על סדר היום הנושא: מצבה ומעמדה של קהילת השחורים העבריים בישראל, הצעה לסדר-היום של חה"כ ז'אק אמיר. בהתאם לנוהג, מעלה ההצעה אומר את דבריו. חזקה על חברי הכנסת ששמעו את הנאום בכנסת. נודה לחה"כ אמיר אם יאמר מחדש את דבריו באופן חמציתי ובקצרה.

י' ז' אמיר:

אדוני היו"ר, חברי חברי הכנסת ואורחים נכבדים, הנושא של קהילת השחורים העבריים מעסיקה את הכנסת עוד מהכנסת השביעית והנושא עלה כמעט בכל מושב חדש של הכנסת. הנושא הוא נושא מדיני קשה ביותר שהפך להיות נושא שהמדינה והממשלה חייבות להתמודד איתו ולתת לו פתרון. כולנו יחד אשמים במחדל של כמעט 17 שנים, מאז שקהילת השחורים העבריים הגיעה לארץ בספטמבר 1969, כאשר הראשונים שהגיעו לכאן קבלו סטטוס של מוכרים כעולים חדשים וקבלו גם תעודות מתאימות. מאז ועד היום הכנסת דנה בסוגיה הזאת.

שר הפנים, בעקבות הצעתי לסדר-היום, מינה ועדה ציבורית בראשותו של חבר הכנסת לשעבר דוד גלס ומונה לפני דו"ח של הוועדה לבדיקת בעית הכושים העבריים.

גם בכנסת האחת-עשרה העליתי את הנושא מעל בת הכנסת לאור העובדה שהגיעו אלי גם שמועות וגם עובדות שבני הקהילה השחורים בדימונה טובלים מחרפת רעב ומתת-חזונה. חלק מחברי הקהילה נעצרו על-ידי המשטרה מפני שהלכו לעבוד ברחובות וישנו אצל בעל הבית. הנושא הזה הדאיג אותי ולכן העליתי מחדש את הסוגיה הזאת.

אני חושב שהממשלה מתחמקת מלהחליט החלטה נועזת בקשר למעמדה ומצבה של קהילת הכושים העבריים במדינה. לא יתכן שהממשלה אשר יודעת את היקף הבעיה, אינה תמודדת איתה. אפילו שר העבודה והרווחה המליץ בעקבות שאילתה שלי, במידה ויש עבודה במקומות הישוב שלהם, הם יהיו הראשונים שיקבלו את העבודה במקום אנשים שבאים מבחוץ, מפני שלא יכול להיות שקהילה כל כך גדולה תגור בינינו ולא תהיה לה זכות לעבוד. אם אין לה זכות לעבוד, זאת-אומרת שאין לה מקור הכנסה ואז היא תרעב או שמצבה ילך ויתדרדר מבחינה פלילית.

אני שמח לשמוע מהמשטרה בעיקר שאין בעיה פלילית בקרב הקהילה אלא הבעיה היא שעדין לא נקבע לה סטטוס כלשהו. בינתיים נולדו כ-600-700 ילדים וגם להם אין שום סטטוס.

אני רוצה להזכיר, כאשר שמעתי בכנסת העשירית או התשיעית כיו"ר ועדת משנה של ועדת הפנים של הכנסת שטפלה בסוגיה הזאת והזמנו לכאן נציגות מהקונגרס האמריקאי, הופיעו חמישה אנשים ביניהם אשה וקיימנו איתם דיון. הם אמרו לנו: זו בעיה שלכם שלא ספלתם בה מתחילה. יו"ר הוועדה חה"כ דב שילנסקי מכיר את הבעיה כולה, כי בינינו היו ויכוחים מה עושים עד שבכנסת הקודמת החלטנו פה אחד לדרוש מהממשלה לקיים דיון מחייב ולקבל החלטה לכאן או לכאן, ואנחנו הסכמנו לכבד כל החלטה שהממשלה תוציא. הממשלה המשיכה בהתעלמותה מהבעיה. פנייתו שוב

לראש הממשלה הנוכחי. ראש הממשלה הפנה אותי לשר הפנים. לדעתי הנושא הזה חייב טיפול.

אני רוצה לומר לכם מה בעצם הוחלט בוועדה גלס. "1. הוועדה החליטה להמליץ על השארתם של "הכושים העבריים" בישראל. 2. הענקת מעמד לבני הכת. הוועדה ממליצה להעניק לאנשי הכת מעמד חוקי מוכר בהתאם לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952. 3. הקמת ישוב לכת. הוועדה ממליצה להעביר את "הכושים העבריים" לישוב קהילתי מיוחד. 4. מניעת כניסתם של "כושים עבריים" נוספים לארץ. הוועדה ממליצה שמנהיגות הכת תתחייב כתנאי בליעבור שלא לצרף לקהילה מהגרים נוספים מחו"ל." הבאתי בשם הקהילה בדימונה התחייבות, מיד כשהסטטוס ייקבע, הם ידווחו לשלטונות המדינה על כל אחד שנכנס לארץ באופן לא חוקי. לצערי שום דבר לא נעשה מאז.

י' פרץ: כמה מהם דווחו?

י' ז' אמיר: אמרתי לאחר שייקבע הסטטוס שלהם, לא לפני.

י' פרץ: אשרי המאמין.

י' ז' אמיר: זו בעיה אחרת. לשם כך יש משטרה שצריכה לפעול.

"5. הקמת ועדה בינמשרדית." היום אנחנו נמצאים במצב שהשירותים הקהילתיים במשרד העבודה והרווחה מעבירים לעיריית דימונה סכום מסוים ואני יודע מאיפה מגיע הסכום הזה למשרד העבודה והרווחה.

היו"ר ד' שילנסקי: תאמר כדי שגם אנחנו נדע.

י' ז' אמיר: אני לא יודע אם זה לא סוד.

י' כהנא: זה לא סוד.

י' ז' אמיר: שגרירות ארה"ב מעבירה את הכסף כדי לספק את הצרכים המינימליים שלהם. המצב הזה אומר "דרשני". הממשלה חייבת להחליט מה קורה איתם, או שהם נשארים פה, או שהם יוצאים מפה או שנותנים להם מעמד, אבל חייבים להחליט. המצב הנוכחי הוא בעוכרי מדינת ישראל גם מבחינה פנימית וגם מבחינה מדינית. לכן הוועדה צריכה לדרוש מהממשלה לקיים דיון לאלתר ולפתור את הבעיה. לא יכול להיות שערים כדימונה, ערד ומצפה רימון יטלו על שכמם בעיה לאומית קשה ביותר והממשלה תתעלם מכך. אם בדימונה קיימים כ-1,500 שחורים עבריים ומשרד הפנים לא מכיר בהם ולא נותן לעירייה אפילו אגורה אחת מבחינת מענק, עיריית דמונה נושאת על שכמה את העול השוטף של מתן שירותים. אותו דבר בערד ובמצפה רמון. כשהייתי ראש עירייה, בהתייעצות עם שר הבינוי והשיכון, החלטתי להוציא את חומר הנפץ שהיה בשכונת נצחון ולהעביר את קהילת השחורים העבריים למרכז קליטה ד' שהיה הרוס לחלוטין. העברתי אותם לשם בתנאי שהם ישקמו את המקום. אני מזמין אתכם לראות, זה אחד המקומות המשוקמים והיפים שישראל.

מה אתה מציע?

ב' שליטא:

שהממשלה תקבל החלטה.

י"ז אמיר:

כל הזמן מצטטים מדו"ח ועדת גלס. האם הדו"ח הזה אושר על-ידי הממשלה או לא?

ע' סולודר:

אפילו לא הובא לדיון.

י"ז אמיר:

הוא נדחה על-ידי הממשלה. שר הפנים הודיע מעל במת הכנסת בצורה ברורה שהדו"ח לא

י' פרץ:

יתקבל.

הדו"ח לא התקבל. זה לא אומר שהוא נדחה.

מ' וירשובסקי:

הממשלה לא קבלה שום החלטה. אם שר הפנים החליט לא לקבל את הדו"ח, הוא באופן אישי

י"ז אמיר:

עשה את זה.

אני אצטט מה ששר הפנים כתב ליו"ר הכנסת לשעבר מר סבידור ב-26.4.83 וזה גם עקב ההמלצה של ועדת הפנים לדרוש מהממשלה לקבל החלטה. (קורא את המכתב הנ"ל).

לא יתכן שהממשלה לא תמודד עם הבעיה. בלי לקבוע מהי עמדת האישית, היא חייבת לקבל מסקנות ולהתייחס לדו"ח. או שתקבל אותו במלואו או בחלקו או תדחה אותו אבל לא להשאיר אותו להתמודד עם בעיה לאומית מדינית שיש לה השלכות.

אנחנו רואים שהממשלה אינה מסוגלת להחליט. היא כנראה לא תחליט עוד שבע שנים. אני מציע שחברי הכנסת יאמרו מה הם מציעים בפועל.

ב' שליטא:

מסקנות ועדת הפנים הונחו מזמן.

ע' סולודר:

לי יש הצעה ואני אשים אותה על השולחן.

ב' שליטא:

כדאי שנקרא את מסקנות ועדת הפנים בנושא הזה.

ע' סולודר:

היו"ר ד' שילנסקי: חבר הכנסת שליטא מציע שחברי הכנסת יציעו הצעות. עוד לא הגענו לשלב הזה. הנושא הוא עדין. לפני שאנחנו מתווכחים בינינו, הזמנו לכאן אנשים ואנחנו צריכים לשמוע אותם. מר אסולין רוצה להעיר הערה.

פ' אסולין: עתירתם של 46 מחברי הכת תלויה ועומדת בבג"ץ. פסק הדין אמור להנתן מחר בבוקר. על כן אני מבקש שכל החלטה כאן לא תקדים החלטה של בג"ץ.

היו"ר ד' שילנסקי: אנחנו לא נוהגים להתערב כשבית המשפט דן בנושא. קבענו את הישיבה לפני הרבה זמן, ללא כל קשר למקרה של 46 חברי הכת. אנחנו דנים באופן כללי בבעיה של הכושים העבריים שהעלה חה"כ אמיר. ליתר בטחון למען לא יהיה חשש שאנחנו מתערבים, לא נקבל היום החלטות.

י' פרץ:
לאחר דבריו של מר אסולין, צריך להפסיק את הדיון, כי העניין קשור אחד בשני ואי-אפשר להתבטא. אולי דברינו ישפיעו על החלטת הבג"ץ. לכן אני מציע להפסיק את הדיון ולחכות להחלטת הבג"ץ.

היו"ר ד' שילנסקי:
אני רוצה לציין שהוועדה הזאת היתה תמיד רגישה לנושאים שהגיעו לבית המשפט. הגעתי למסקנה שאין קשר בין אחד לשני. אם נרצה לשמוע כמה דברים מהכושים העבריים ונשמע את מהלך העניינים מנציג משרד הפנים, אני לא חושב שיש כאן התערבות. היום לא נקבל החלטה. לשמוע מותר.

ע' סולודר:
אני לא חושבת שיש קשר בין דיון הוועדה לבין העתירה של 46 לגבי גרושם. בכל מקרה אנחנו לא מקיימים את הדיון בנוכחות העותרים, ובשמיעת האנשים אין פגיעה במה שיחליט מחר בג"ץ.

מ' וירשובסקי:
אני בדעה שאנחנו יכולים לנצל את זה שבאו אורחים ונציגים ולשמוע אותם. אין בזה שום רע. אני גם לא מרכיץ ראש בפני הסוגיה הזאת של טוב-יודיזה. החלטה בבג"ץ יכולה ללמד אותנו לגבי המסקנות. אבל זה לא מונע מאתנו לשמוע מהנציגים דברים.

ד' דנינו:
מקובל בכל הוועדות וגם בוועדה הזאת, כאשר באים אורחים ומשלחות, חברי הכנסת לא מתנצחים ביניהם. פחאם אני רואה ששינית את הסדר.

היו"ר ד' שילנסקי:
לא שינית את הסדר.

ד' דנינו:
לכן אני מבקש להפסיק את העניין הזה. תן לאורחים להשמיע את דבריהם. בין כה וכה מחר תהיה החלטה בבית המשפט ואחרי זה הוועדה חקיים דיון.

י' כהנא:
אני מכל מקום, כמי שמכיר את התיק וכמי שהגיש תצהיר תשובה לבג"ץ, לא יכול לנתק את פרשת ה-46 שהיום עומדת עדין בפני בג"ץ מהפרשה הכללית. בתצהיר התשובה שלנו פרטנו את הכל כי העתירה היתה על הכל. אני מנוע, לצערי הרב, עד לאחר פרסום החלטת בית המשפט, מלפרוש כל מה שאנחנו יכולים לומר.

מ' לוי:
אני מאד מופתע לשמוע שמר כהנא מנוע מלהביע עמדה כאן. אבל אתמול בלילה הוא לא היה מנוע מלגרש אחד מחברי הקהילה.

י' כהנא:
מה זה קשור אחד בשני? אתמול בלילה גורש כושי עברי שאינו נמנה עם ה-46. נעצרו בשבוע שעבר עוד כושים עבריים.

לגבי הנושא עצמו, מאחר והעתירה של ה-46 היא עתירה כוללת, גורפת ורחבה, לדוגמא הם צרפו את דו"ח ועדת גלס, זה מחייב אותנו להתייחס לדו"ח ועדת גלס. יש לנו הרבה מה לומר. אני גם הצגתי בפני יו"ר הוועדה את מלוא דברינו, כי כל מה שיש לנו לומר בנושא הכת, כתוב בתצהיר התשובה. אוכל לדבר, לצערי הרב, רק אחרי החלטת בג"ץ.

דברים שמוגשים לבית המשפט העליון, הם
דברים פתוחים ולא חסויים.

צ' ענבר:

נתתי עותקים מהתצהיר שלנו ליו"ר הוועדה
להחלטתו.

י' כהנא:

היו"ר ד' שילנסקי:
ראשית כל אני מציע לא לחלק עכשו את
התצהיר כי כולם יקראו אותו ולא נוכל
לקיים ישיבה. בתום הישיבה, חבר ועדה שירצה יוכל לקבל העתק של התצהיר.
גם הכושים העברים הביאו מאמר וחברי הכנסת יוכלו לקבל העתק של המאמר.

מר כהנא, אני חושב שאתה טועה. מה שאמרת
בבית המשפט, אתה יכול לומר גם לנו.

היעוץ המשפטי שקבלתי הבוקר הנחה אותי לא
לומר מה שקשור לפרשת ה-46 וממילא קשור

י' כהנא:

לפרשת הכושים העברים.

היו"ר ד' שילנסקי:
נלך בזהירות מרובה. קודם כל נשמע נתונים.
את זה בוודאי אנחנו יכולים לשמוע. יש לי
פה כמה שאלות למר קרטל. א. כמה כושים עברים יש בארץ? ב. איך הם
מחולקים? איפה הם? ג. כמה מהם נמצאים פה באופן ליגלי. ד. כמה היו
כשהיה דו"ח ועדת גלס? כמה נוספו מאז דו"ח ועדת גלס?

יש בערך כ-1,200 נפשות. הם מתגוררים
בערד, דימונה ומצפה רמון. רובם בדימונה,
כ-800; 150 בערד ו-250 במצפה רמון.

בן-עמי בן ישראל:

זה כולל ילדים?

היו"ר ד' שילנסקי:

זה כולל ילדים.

בן-עמי בן ישראל:

כמה משפחות אלה?

היו"ר ד' שילנסקי:

קשה לומר כמה משפחות. לפחות שני שלישים
מהקהילה הם ילדים.

בן-עמי בן ישראל:

אין משפחות בכת.

קריאה:

יש משפחות בכת.

בן-עמי בן ישראל:

בערך 400 מבוגרים ו-800 ילדים.

היו"ר ד' שילנסקי:

יש כ-500 ילדים עד גיל 14, וזה כתוצאה
מבדיקה שעכשו עשינו.

מ' פרץ:

כמה נוספו מאז דו"ח ועדת גלס?

היו"ר ד' שילנסקי:

אני חושב שהירידה וההוספה בערך אותו מספר.

בן-עמי בן ישראל:

כמה נוספו וכמה ירדו?

היו"ר ד' שילנסקי:

חנודות של בין 60 ל-70 כל שנה.

בן-עמי בן ישראל:

נוספו מאז דו"ח ועדת גלס כ-300 ילדים.
כמה עזבו את הארץ?

היו"ר ד' שילנסקי:

150 עזבו את הארץ.

בן-עמי בן ישראל:

אמרת שנוספו 300 ילדים. זאת-אומרת שנולדו
300 ילדים. כמה אנשים נוספו?

היו"ר ד' שילנסקי:

לא יותר מ-50-60.

בן-עמי בן ישראל:

כמה מה-1,200 נמצאים פה באופן ליגלי.

היו"ר ד' שילנסקי:

כולם באופן בלתי ליגלי.

בן-עמי בן ישראל:

היו כמה שהגיעו בהתחלה.

היו"ר ד' שילנסקי:

רק אחד נמצא פה באופן ליגלי.

מ' לוי:

עד כמה שזכרוני אינו מטעה אותי, כאשר דנו
בנושא הזה בכנסת החשיעית, שמענו מספרים

היו"ר ד' שילנסקי:

לגמרי שונים.

היו מספרים אסטרונומיים.

י'ז' אמיר:

אם השאלה שלך היא כמה הצטרפו לכת וממילא
באופן בלתי ליגלי מאז שהוגש דו"ח ועדת

י' כהנא:

גלס, הנתונים שונים לגמרי.

באיזו שנה הוגש הדו"ח?

ע' סולודר:

ב-1980 הוגש הדו"ח. ב-1982 נערך מפקד.
בסך הכל החפקדו בפברואר 1982 853 איש.

י' כהנא:

מבוגרים?

ע' סולודר:

כל מי שהיה בשלושת הריכוזים. לגבי המספר
הנזכר היום, יש לי רושם שהיה פה נסיון
מצד הקוד להמעיט במספר הנמצאים פה.

י' כהנא:

מי זה הקוד?

א' נחמיאס:

יש מספר שמות לבן-עמי קרטל או בשמו האחר.

י' כהנא:

מה שמו האחר?

היו"ר ד' שילנסקי:

גרשון פרקר. זה היה שמו האמריקאי. פשוט
לא ידעתי במה לבחור. לפי הערכות יש היום

י' כהנא:

בשלושת ריכוזי הכת למעלה מאלפיים נפשות.

נצ"מ ר' פלד:
ב-1982 ערכנו מפקד. מאז לא נערך מפקד. אין שיחוף פעולה. אנשי הכת לא מדווחים על חוספות וגריעות של אנשים. מדי פעם נודע לנו על כאלה שנוספים. אנחנו מדברים על הערכות והערכה שלנו מחקרבת להערכת משרד הפנים.

היו"ר ד' שילנסקי:
לפי דברי מר קרטנר נוספו מאז המפקד 350 אנשים.

ע' סולודר:
שמענו נתונים שונים ממשרד הפנים.

היו"ר ד' שילנסקי:
מר קרטנר, אמרת שיש היום 1,200. מאז דו"ח ועדת גלס, המספר של ההוספה והירידה מתאזן. מפקד המשטרה מראה על 850 איש. זאת-אומרת 350 איש נוספו.

קריאה:
400.

היו"ר ד' שילנסקי:
האם אפשר לקבל תשובה לגבי הפרש של 350 אנשים שהוא ההבדל בין המספר שאתה נחת לבין המספר של המשטרה שעשתה מפקד?

בן-עמי בן-ישראל:
היו כמה בערים אחרות והיו כמה שלא רצו להתפקד.

היו"ר ד' שילנסקי:
למה?

בן-עמי בן ישראל:
מסיבות שונות. יש כמה שעזבו דווקא כאשר הם ידעו שצריך להתפקד. משרד הפנים מגדיל את המספר כדי לעשות רושם שעולים לארץ הרבה מקהילת הכושים העברים. אנחנו מוכנים לעמוד בעוד מפקד, ואני אומר שאין יותר מ-1,200 נפשות בקהילה. מאז דו"ח ועדת גלס נכנסו לקהילה, אני מניח פחות מ-100, פחות מ-75. כל הגידול היה טבעי. אין 2,000, אין אפילו 1,500.

ב' שליטא:
עו"ד מרק לוי, אתה הגשת עתירה נגד אדם שעכשו נכנס?

מ' לוי:
לא.

ד' דנינו:
אני רוצה לשאול שלוש שאלות. שאלה ראשונה, ממה אתם מתפרנסים? שאלה שניה, כמה חנויות יש לכם בארץ? שאלה שלישית, כמה אנשים מחברי הכת גרים היום בתל-אביב?

בן-עמי בן ישראל:
רוב חברי הקהילה עובדים עם קבלנים. מאז המעצר אבדנו 80% מהעבודות שלנו. יכול להיות שיודיעו לכם שמשרד העבודה והרווחה מספק ארוחה אחת כל יום לילדים שלנו, כי חסר עכשו אוכל. לא נוכל לפרנס את עצמנו. לפני שנה שלחתי מכתב להסביר לכם שהמצב ממשיך להחדרדר ובקשתי עזרה אנושית. האנשים מדברים על מליוני דולרים שזורמים לקהילה. זה רק שקרים. בקשנו עזרה מחברינו בארה"ב והם עזרו לנו. היה קצת כסף כי לא יכולנו לפרנס את עצמנו. עכשו חברי הקהילה עובדים בניקוי מדרגות, עובדים בסתר עם קבלנים כי אנחנו לא יכולים לקבל עבודה רשמית. במצפה רמון ב-16 דירות מנותק החשמל. בערד אין גז ב-7 דירות. בדימונה אין חשמל ב-10 דירות. חסר גז ב-15 דירות. אנשים מדברים כאילו יש לנו עושר. אין לנו עבודה.

תענה לשאלה שלי. ידוע שיש לכם מקורות
כספיים מארה"ב. כמה נכנס כל חודש

ד' דנינו:

מהמקורות האלה ומה הם?

בן-עמי בן ישראל:
יש שתי מסעדות בארה"ב, אחת בשיקגו ואחת
באטלנטה, ויש סניפים של הקהילה בשיקגו,
אטלנטה וושינגטון. מהם היינו מקבלים כל חודש אלפיים דולר. עכשו אנחנו
מקבלים פחות, כי היו לנו בעיות בזמן האחרון. עכשו אנחנו מקבלים
בין 1,000 ל-1,500 דולר מהעסקים שלנו ומחברי הקהילה בארה"ב.

ד' דנינו: מהממשלה אתם לא מקבלים?

בן-עמי בן ישראל: יש כאלה שמקבלים פנסיה מהממשלה.

היו"ר ד' שילנסקי: כמה עסקים יש לכם בארץ?

בן-עמי בן ישראל: יש לנו בדימונה את "תכשיטי נוגה".

היו"ר ד' שילנסקי: כמה גרים בחל-אביב?

בן-עמי בן ישראל: 30-35 נפשות.

ד' דנינו: ומה הם עושים, עוסקים בסמים?

בן-עמי בן ישראל: אסור לנו לעסוק בסמים.

ע' סולודר: אני רוצה לשאול שלוש שאלות. 1. מה מספר
חברי הכת בחו"ל? 2. היות שאני שומעת שגם
מר קרטל מוכן שיהיה מפקד, ואני מקווה שתדאג שכל חברי הכת יהיו
במפקד, במה כרוך עשיית מפקד עדכני? 3. עד כמה שאני מבינה ולמדתי את
הנושא, קראתי בשעתו את דו"ח ועדת גלס, אתם רוצים להשאר בארץ. אתם
רואים את עצמכם כאזרחי מדינת ישראל ולמדינת ישראל יש כל מיני חוקים
בין השאר חוק הביגמיה. אני יודעת שבקהילה שלכם הנושא הזה שונה ממה
שמקובל בישראל. איך תסתדרו עם נושא כזה שהוא במפורש מנוגד למה שנהוג
בכת שלכם?

בן-עמי בן ישראל: יש 30 אלף כושים עברים. יש 3,000 ששייכים
לקהילה שלנו.

ע' סולודר: הייתי רוצה תשובה לגבי המפקד, האם זה
יהיה מפקד אמת? האם אתה יכול להבטיח
שלא יהיה מצב שאנשים לא ירצו להתפקד או יסעו לעיר אחרת?

בעצם אני שואלת את משרד הפנים, מדוע לא
ייעשה מפקד נוסף על-מנת שנדע את המספר המדויק?

בן-עמי בן ישראל: אנחנו מוכנים להתפקד, כל נפש שיש בקהילה.

השאלה שלה היתה, אם יעשו מפקד, האם אתם תהיו מוכנים להתחייב שזה יהיה מפקד אמת

היו"ר ד' שילנסקי:

ולא כמו שזה היה בפעם הקודמת?

כן.

בן-עמי בן ישראל:

האם תהיה מוכן למסור רשימה שמית של אלה שלא יהיו מוכנים להתפקד?

י"ז' אמיר:

אנחנו מוכנים לעשות כל מה שנדרש מאתנו על-ידי מדינת ישראל על-מנת להשאר

בן-עמי בן ישראל:

במדינת ישראל.

הנושא השלישי היה נושא הפוליגמיה אצלכם.

ע' סולודר:

זה קיים בקהילה. אבל כשאנחנו נקבל סטטוס אנחנו נדע מה נדרש מאתנו. 17 שנים אני שואל מה נדרש מאתנו? אנחנו מבקשים לומר לנו במפורש מה נדרש מאתנו. אני חוזר ומדגיש, אנו מוכנים לשמור על חוקי מדינת ישראל ביום שנקבל סטטוס. יסבירו לנו מה נדרש מאתנו וכך נעשה.

בן-עמי בן ישראל:

אני רוצה לחדד את השאלה. אתה אומר: ברגע

ע' סולודר:

שינתן סטטוס, אנחנו מוכנים לקיים כל חוקי מדינת ישראל והנוהגים שלה. אבל יש גם דבר אחר. כאשר אוכלוסיה מסוימת באה למקום מסוים ורוצה להקלט בו, היא מנסה להכיר את החוקים והנוהגים של המקום. בעצם אילו הייתם מנסים לחיות בצורה דומה - יש שאלה אחרת, מה הייחוד - אילו הייתם מנסים להראות שאתם מוכנים לקבל את הנוהגים ומנסים להתאים את הנוהגים, יכול להיות שהיה יותר קל לתת לכם סטטוס. אנחנו רואים למשל אצל אוכלוסיות אחרות שחיות במדינת ישראל, שהיו להן נוהגים אחרים, אם זה מוסלמים או דרוזים, במשך השנים יש השפעה הדדית. אי-אפשר לומר, יתנו לנו סטטוס ואז מהיום למחר נשתנה.

עד כמה שאני לומד, יש לכם יועצים משפטיים.

היו"ר ד' שילנסקי:

אתה אומר; תאמרו לנו מה מותר ומה אסור. אני בטוח שאם היית שואל את היועצים המשפטיים, הם היו אומרים לך שפוליגמיה אסורה במדינת ישראל. אולי תענה על השאלה כפי שחה"כ סולודר שאלה אותך, בחוספת שלי.

שינינו את הנוהגים שלנו כדי להתאים אותם לחוקי מדינת ישראל. נשאר רק השלב הזה

בן-עמי בן ישראל:

דווקא.

גם כניסה בלתי ליגלית.

ע' סולודר:

לאו דווקא בלתי ליגלית. אנחנו רואים את עצמנו כיהודים. זה לא שאין הכרה בקהילה

בן-עמי בן ישראל:

כיהודים.

29.7.86

ע' סולודר:

אתה קצת סוחר את עצמך. אתה רואה את עצמך כיהודי ומקיים פוליגמיה ואחרי זה אתה נכנס

לפי חוק השבות לארץ.

מ' לוי:

קיים איזשהו בלבול בקשר למונח כושי עברי או שחור עברי. זה מופיע בתצהיר החשובה של מר כהנא. מסתבר שקרוב ל-90 שנה קיימות קהילות שונות בארה"ב של כושים שקבלו על עצמם מידה זו או אחרת של מנהגים יהודיים. הקשת היא מאד רחבה. חלק מהם הגיע קרוב ליהדות. הם מקבלים כמעט את כל המצוות חוץ מגיור. לפי ההגדרות ההלכתיות של היהדות, הם לא יהודים. חלק מחברי הקהילה של בן-עמי קבלו חלק מהמנהגים אבל לא את כולם. יש למעשה מפה והמפה מורכבת מהרבה קהילות שונות של כושים. חלק מהם דומים ליהודים חוץ מנושא הגיור. חלק מהם נוצרים עם איזשהו מנהג יהודי. אין קשר רשמי או קהילתי בין הקהילות האלה. חלק מהאידיאולוגיה שהם מזרע ישראל וגם כושים משותפת. אבל יש שוני גדול ביניהם. לרובם אין זיקה לישראל. הקבוצה שבקרה בחודש מרץ וגורשה, אין לה קשר לקהילת הכושים העברים בארץ.

היו"ר ד' שילנסקי:

כמה כושים עברים יש ?

מ' לוי:

כ-30 אלף. בקבוצת בן עמי יש 1,200 בארץ וכאלפיים בחו"ל. חלק מהם פעילים.

ע' סולודר:

הכת בישראל מלה אח הבנים?

בן-עמי בן ישראל:

כן מלים את הילדים.

א' נחמיאס:

אדוני היו"ר, אני מציע שנהיה צמודים להצעה לסדר-היום שמונחת על שולחננו. לא מעלה ולא מוריד אם מספר חברי הכת של הכושים העברים בישראל הוא 1,200 או 1,500 או 2,000. לא זו הבעיה. הבעיה שמעלה בעל ההצעה לסדר היום היא מהו הפתרון.

היו"ר ד' שילנסקי:

אולי לא היית כאשר קבענו את הסדר. קבענו שבשלב זה, בגלל הבג"ץ, אנחנו רק שואלים

שאלות אינפורמטיביות.

א' נחמיאס:

כבר בשבוע שעבר היה נושא אחר שעמד על סדר יומה של הוועדה במסגרת של בג"ץ. אני חוזר ומודיע, כל העניין של בג"ץ אינו מעניינה של הכנסת והכנסת חופשית לדון כאוות נפשה. מדובר על המליאה כאשר הפרוטוקולים שלה פתוחים בפני כל הציבור. כל שכן בוועדות כנסת שהפרוטוקולים שלהן יהיו פתוחים רק בעוד 15 שנה.

היו"ר ד' שילנסקי:

אחר-כך אמרת: אבל יש נוהל ולשם הזהירות... ואז אמצנו את גישתך.

א' נחמיאס:

הנושא שעומד היום לסדר-היום הוא לא בדיון בבג"ץ. הבג"ץ צריך להחליט, לאחר שהמסמך החליטה לגרש 46 אנשים, אם זה חוקי או לא חוקי. האנשים עתרו לבג"ץ כדי למנוע מהמסמך לעשות את הצעד הזה. אם המסמך פעלה כראוי או לא, זה לא מענייננו. השאלה שעומדת היום לסדר-היום היא מה עושים עם

האנשים האלה. אם בג"ץ יחליט שאסור לגרש את ה-46 אז הם ישארו פה. אם בג"ץ יחליט שהוא דוחה את העתירה של ה-46 אז יש פחות 46 כושים עבריים. זה לא מעלה ולא מוריד.

לכן הייתי רוצה לשמוע מראש עיריית דימונה מה הוא אומר, האם יש התערבות בחברה או הסתגרות חברתית? כי כל נפש שחיה בעירך, אתה אחראי לה.

אני פונה גם למר בן עמי, אתה אומר שענין הביגמיה מקובל עליכם ואם יהיה סטטוס, אתם תנהגו לפי הסטטוס שייקבע. יש לי טענות למי שממונה על אכיפת החוק במדינת-ישראל. מי שפורץ את החוק, מדוע לא מטפלים בו?

י"ז אמיר: הם לא אזרחי מדינת ישראל.

א' נחמיאס: חוקי מדינת ישראל חלים על כל אדם ששם את רגלו במדינת ישראל. כל אדם שבא למדינה צריך לקיים את חוקי המדינה ככתבם וכלשונם. אני יכול לומר מראש, שאני לא רואה את הפתרון בגירושם של האנשים האלה. אין סיבה לגרש אדם שרוצה להזדהות עם העם היהודי. אני מוכן להטיל עליהם חובות. אני יכול לומר: בבקשה, תתגיירו כהלכה. הילדים שלכם ישרתו בצה"ל. כל החובות והזכויות יחולו עליכם. אלה שרוצים להזדהות עם העם היהודי אני אומר להם: תצאו החוצה, ואלה שאינם מזדהים עם העם היהודי, אני אחזיק אותם פה? איזה מין דבר זה? אדם שרוצה להזדהות אתי, אני לא אזרוק אותו. אני אטיל עליו חובות.

היו"ר ד' שילנסקי: יש לי השקפה שונה משלך. אבל אנחנו לא נכנסים לדיון עכשו.

א' נחמיאס: השאלות שלי הן כאלה: מדוע לא כופים את חוקי מדינת ישראל על כל אדם שנמצא בשטח השיפוט של מדינת ישראל? לא איכפת לי מאיזו דת הם. חוקי המדינה חלים על כולם ללא יוצא מן הכלל.

נצ"מ ר' פלד: יש אכיפה שוטפת של עבירות תנועה ועבירות פליליות. אבל כיוון שהוא לא אזרח מדינת ישראל, נשווה אותו לתייר שנשוי לשלוש נשים והוא בא לארץ, האם אני יכול לאכוף עליו את חוק מדינת ישראל? ברגע שהם יהיו אזרחי מדינת ישראל, ברור שנהיה צריכים לאכוף גם את החוק הזה. אם כי אני לא רואה שזה כל כך פשוט. נניח שהיום היחס בין נשים לגברים הוא 1 ל-3 או 1 ל-4, איך תאכוף את זה?

י"ז אמיר: אני רוצה לשאול כמה שאלות. א. אני רוצה פרוט ממר קרטר על המצב של תח תזונה של הילדים. כי מה שדחף אותי להציע את ההצעה לסדר היום זה בעיקר המצב החומרי, התזונתי של הקהילה. אני רוצה לדעת מה המצב לאמיתו היום?

דבר שני, במסקנות ועדת גלס יש שתי מסקנות עיקריות. הדבר הראשון, להחיל עליהם את חוקי ישראל ואזרחות ישראל. דבר שני, להקים עבורם ישוב קהילתי, במקרה זה קבעו בערבה. אני שואל שאלה, אם יוחלט על-ידי הממשלה שיחולו עליכם חוקי ישראל ואתם רוצים להמשיך לחיות כקהילה הומוגנית, האם תקבלו כל מקום בארץ ישראל שיוצע

על-ידי ממשלת ישראל להקמת ישוב קהילתי, כפי שמוצע בדו"ח ועדת גלס?
בשבילי ארץ ישראל היום זה הנוכחות הישראלית שיש היום, עד הגבולות
הקיימים. האם תקבלו את הדבר הזה, כן או לא?

דבר שלישי, האם הנשואים שלכם נערכו על ידיכם או שאתם חיים עם נשים? אם אתם חיים עם נשים, הן יכולות להיות גם הידועות בציבור ובארץ יש פוליגמיות לא ישירות בלי סוף.

שאלה אחרונה, הקבוצה כפי שהיא חיה בדימונה היא בעצם מנותקת מהעיר והיא חיה במסגרת נפרדת. המסגרת הזאת לא מתאימה לעיר מפני שזו מסגרת של קיבוץ בתוך עיר או מושב בתוך עיר.

מר הללי: מדינה בתוך עיר.

א' נחמיאס: מדינה צריכה חוקים.

מר הללי: יש.

א' נחמיאס: אני רוצה לדעת איך אתם מדינה בתוך עיר?
אני רוצה להזכיר שראשי ערים מתחלפים.
הקהילה הזאת התחילה עוד כשחנה"כ יצחק פרץ היה ראש עיר. אחר-כך באו ראשי ערים אחרים שהחמודו עם הבעיה לפני התפוצצותה. לכן אני שואל, איך אתם רואים את עצמכם שומרים על הקהילה ולא חיים בתוך עיר, כי לעיר יש כללים משלה?

מר הללי: יש לי הרבה מה לומר לוועדה. אני חושש מאד שמדינת ישראל לא מודעת למצב החמור אליו נקלענו בנושא הזה. ממשלות ישראל בכל הצורות שלהן, במשך כ-15 שנה טמנו את המחר בגדול, כאשר ציבור אשר מונה כ-10 מהאוכלוסייה יושב בלבה של העיר, אינו מכיר בעיר, אינו מכיר במדינה, אוחז מרקרטר, נשיא בתוך עמו, מגדיר את ראש העיר: טיפש, גזען ואנטישמי ואף אחד לא פוצה פה. אם הייתי מגדיר אזרח במדינה בכינויים אלה, הייתי יושב בבית הסוהר. אז כנראה שהחוק במדינה הוא לגבי יהודים ולא לגבי פולשים. כאן מגיעים לאבסורד, אנחנו, מתוך הומניטריות, נותנים ארוחות חמות. איזה מין דבר הוא זה? אם אזרחי מדינת ישראל היו מגיעים לשווייץ ונקלעים למצב שהכסף נגמר אז הממשלה היתה מארחת אותם ומטפלת בהם? יושב ציבור בעיר, שראש העיר שלה לא יכול להכנס לשכונה, לא יכול לדבר עם האנשים ללא אישור מהנשיא.

הופעתי בטלוויזיה בתכנית "כמעט חצות" עם אחד מפורשי הכת, מי שהיה סגן שר החינוך, כי יש להם שרים ונשיאים ואפילו ראש עיר שאמור להחליף אותי כאשר הם ישלטו במדינה. הם מכינים את האנשים לקראת המהפכה שלהם. אומר סגן שר החינוך בטלוויזיה, קבל עם ועדה, אנחנו מחנכים את הילדים שלנו על הספר מייך-קמפ של אדולף היטלר. אף אחד לא קם ולא צייץ. אם אני הייתי אומר את זה, הייתי יושב בבית הסוהר. אני בוש ונכלם. אני שואל, עד מתי האנשים האלה יהיו אורחי הממשלה על חשבונה של דימונה? ממשלת ישראל צריכה להחליט.

אמנם מר קרטזר אומר שאני גדען אנטישמי

וסיפשו. זכותו לחשוב כך.

זו לא זכותו.

א' נחמיאס:

מר הללי:

אבל הוא אומר את זה. יושב ציבור בתוך עיר. אנחנו לא קיימים. איננו יודעים מה מצב בריאותם. איננו יודעים מה מצב הלידות והנפטרים. איננו יודעים דבר. עיר שלמה נושאת על גבה את המעמסה בלי שום הכרת חודה מצד הכת, עם חוצפה ועזות מצח כאילו הם השליטים ואנחנו פולשים. לבח שלי הם אומרים: אבא שלך כך וכך, אנחנו נטפל בו. לא פניתי לאף אחד כי לא רציתי לתת לעתונאי לחגוג סביב כוורת כזאת. חרדתי לשמה של העיר. אבל עד מתי? המדינה רוצה לארח אותם, קחו אותם להילטון, קחו אותם לאחד הקיבוצים. אבל דימונה לא מוכנה לשאת את זה על גבה.

דימונה נוחנת שירותים לבני הכת. הם קבלו

דירות. הם מרצונם אינם משתמשים בשירותים האלה. הם לא שולחים את ילדיהם לבית הספר. הם לא משתמשים בשירותי הבריאות. אנחנו בחרדה גדולה שמא חלילה יקרה אסון הן מבחינה בריאותית והן מבחינה חברתית ופשוט הממשלה צריכה להחליט. אני לא אקבע אם הם צריכים להיות אזרחי מדינת ישראל או לא. בשביל זה יש משרד הפנים וממשלת ישראל. אבל אני מזהיר ומתריע, ביום שתייה הרמת יד ראשונה, לא יהיה מי שיעצור את זה, לא יהיה מי שיעצור את ההתלקחות הראשונה שתייה. אנשים לא מוכנים לסבול את החרפה הזאת.

היו"ר ד' שילנסקי:

אני רוצה לשאול כמה שאלות הבהרה. שאלה ראשונה, לפני שהייתי חבר כנסת הייתי בארה"ב. הלכתי במנהטן וראיתי בפינת רחוב אנשים עם רמקול נייד. שמעתי אותם אומרים: ישראל ישראל. נגשתי לשמוע מה הם אומרים. עמדו כמה כושים שהציגו את עצמם ככושים עברים. אז כמעט לא ידעתי שום דבר. הם אמרו כך, שהם היהודים האמיתיים ואנחנו יהודים מזוייפים, שבאנו ופלשנו ולקחנו את ארץ הקודש, שהם יבואו לארץ ישראל ויזרקו אותנו לים - אני מצטט מלה במלה - חבל שהיטלר לא גמר את המלאכה. שמעתי בסבלנות עד שהם אמרו: חבל שהיטלר לא גמר את המלאכה, ואז התרגזתי. הם התנפלו עלי. היו כמה ידידים אתי שהפרידו בינינו. אני רוצה לדעת מה אתה אומר על התופעה הזאת?

שאלה שניה, מונח לפני דו"ח ועדת גלס. יש כמה דברים, ביניהם מכתב אחד מיום 31.7.78, מכתב שחתום עליו שליח בן יהודה. איני יודע מי זה. המכתב מיועד לאידי אמין. הוא מלא תשבחות לאידי אמין והסתה נגד מדינת ישראל ונגד היהודים. מה אתה יכול להגיד על זה?

בן-עמי בן ישראל:

אני קודם רוצה לומר שזה חלק מהבעיה שלנו. אם מישהו קורא מה שנאמר בעתון, יכול לחשוב מה הולך בדימונה. אנשים לא מכירים אותנו באופן אישי. הם קוראים עתונים ובעתונים כך חושבים אותנו.

אתה אומר מדינה בתוך מדינה. יש שיתוף פעולה. בכל דבר שמוחר לעשות, השתתפנו. אתם סוגרים את הדלתות בפנינו ואחר-כך אתם שואלים למה לא נכנסים. אנו מוכנים מחר לסגור את בית הספר שלנו ולשלוח את הילדים לבית ספר ממלכתי.

מר הללי:
הוצאת אותם מבית הספר הממלכתי. אתה שרלטן הגדול ביותר בעולם.

בן-עמי בן ישראל:
כאשר הגענו ארצה, קבלנו סטטוס של עולים חדשים. אז היה מותר לשלוח את הילדים שלנו לבית הספר ושלחנו אותם.

ד' מימון:
עד שהגעת ואז הוצאת אותם.

בן-עמי בן ישראל:
שלחנו את הילדים לבית הספר וקבלנו את ההכרה וסטטוס של עולים חדשים. אחרי זה התחילו להגיע לישראל כושים עברים מארה"ב. לא הכירו בהם. נאבקנו שיכירו אותם. הגענו למצב שחלק מהילדים היו בבית הספר וחלק מהילדים לא היו בבית הספר, כי לא נתנו להם להרשם. קבענו במקום שיהיה פילוג בין הילדים נוציא את הילדים מבית הספר. הקמנו את בית הספר שלנו לא מרצון. אנחנו הצטרכנו להתארגן. השתתפנו בכל דבר. אנחנו גרים בערך 30 שניות מתחנת המשטרה. אין גדר אצלנו.

מר הללי:
יש אנשים ששומרים עם מקלות.

בן-עמי בן ישראל:
יש אנשים כדי לשמור מפני גניבות, כי אף דלת לא נעולה. כשאתה עלית לתפקידך, אתה אמרת: אני לא רוצה את הכושים העבריים בעירי. מה אני יכול לעשות?

יש ספר שכתב חבר הקהילה שליח בן יהודה. בספר הזה הוא מכחיש את השואה.

היו"ר ד' שילנסקי:
מי הוא?

ד' מימון:
האידיאולוג שלהם. הוא שר החינוך.

בן-עמי בן ישראל:
הוא סופר בקהילה. הוא מנותק, אין לו תפקיד בקהילה.

היו"ר ד' שילנסקי:
קודם הוא היה האידיאולוג?

בן-עמי בן ישראל:
לא.

היו"ר ד' שילנסקי:
כמה זמן הוא אתכם?

בן-עמי בן ישראל:
14 שנים הוא אתנו. הוא התחיל לכתוב את הספר הזה לפני שהכרתי אותו. הוא לא היה בליבריה. אני לא ידעתי מה תוכן הספר. הוא רצה ללמד את זה בבית הספר. אין לי מה להסתיר מהעבר. אני רוצה לדבר בגילוי לב. אני לא ידעתי שזו האידיאולוגיה שלו, גם כשהוא כתב את הספר. התחילו ללמד את זה בבית-הספר.

אחרי שקראתי מה חוכן הספר עשיתי שני דברים. דבר אחד, הוריתי לו להפסיק להוציא לאור את הספר הזה. ד שני, סלקתי את הספר הזה מהקהילה שלי. אמרתי לו: אם יש ויכוח, הוא ויכוח משפטי. הוא הפסיק להוציא את הספר לאור. לא מלמדים את זה בבית הספר ואסור לילדים שלנו לקרוא את הספר הזה.

קריאה: מתי הוצאת את הספר מבית הספר?

בן-עמי בן ישראל: לפני שבע שנים.

קריאה: זה שקר.

בן-עמי בן ישראל: במשך שבע שנים לא השתמשנו בזה. זו לא אידיאולוגיה של הקהילה. זו אידיאולוגיה האישית שלו. אני מאמין בשואה. אני מלמד את זה. אין שום ויכוח בעניין זה. יש לי ויכוח עם כל אחד שלא מאמין בשואה.

לגבי הכושים העבריים בניו-יורק, הם לא שייכים לקהילה שלנו. יכול להיות שדווקא הם מרגישים כך. היתה הפרדה בינינו לבין אנשים ממקומות אחרים. הם לא מכירים אותנו. ההרגשה שלנו באמריקה לגבי לבנים היא לא נוחה. היהודים באמריקה לא רואים אותנו כיהודים. אבל עלינו להכיר זה את זה. אני לא מכיר אתכם. אבל עכשו אני אומר במפורש, זו לא ההרגשה שלי, זו לא ההרגשה של הקהילה. השתנינו הרבה מאד מכפי שהיינו בעבר. קודם לא הכרתי אתכם. אחרי שבאתי ולמדתי, אני מכיר אתכם, אני רואה אתכם באור אחר. כל אחד משתנה. אורתודוכסי משתנה לרפורמי, רפורמי משתנה לאורתודוכסי. אנחנו לא יכולים להשתנות? אם טעינו בהתחלה, מה אני יכול לעשות? אני לא הכרתי אתכם. הכרתי לבנים וידעתי שיש עבדות. אם טעיתי, אני מצטער.

לגבי המכתב לאידיאמיין, שלחנו את המכתב כשהוא היה ראש הארגון לאחדות אפריקה ובקשנו ממנו להשפיע על ישראל לפתור את הבעיה שלנו. אתם לא יכולים, כמנהיג הקהילה, להביא מפי ציטטות אנטי ישראליות.

ד' דנינו: אתה מוכן לעשות בחירות בקהילה שלך? כי מכירים אותך כראש שלהם.

בן-עמי בן ישראל: אני מוכן. איך אני יכול למנוע מאדם שרוצה לעזוב את הקהילה? אם מישהו רוצה לעזוב, אני מעדיף שהוא יעזוב. מה התועלת שלי?

ד' דנינו: כמה מכות מקבל מי שרוצה לעזוב?

מ' פרץ: דובר כאן על מצוקה. כפי ששמענו אין לכת הזאת סטטוס חוקי. מעורבותנו היא מבחינה הומניטרית אנושית כמו לכל אדם שנקלע למצוקה, ומתוך עקרון שבחחומי מדינת ישראל, אסור שילד יהיה רעב.

אני רוצה להגיב על כמה דברים. הכת נמצאת בארץ כמעט 16 שנה. ההתערבות החלה כשבני נוער נמצאו משוטטים בבאר-שבע או בתל-אביב או ברחו מהכת, שמענו מהם ספורים מזעזעים והכת לא רוצה לתח לנו אפשרות לאמת את הסיפור שלהם. היו מקרים שאי-אפשר היה להפסיק צו כי אין חדירה למסגרת הכת. חברי הכת לא פנו למחלקה לשירותי רווחה.

דבר נוסף שאני רוצה להתייחס אליו הוא מעורבות בחנאי רעב שמצאנו בעקבות פניה של שגרירות ארה"ב.

י"ז אמיר: האיש הזה, שאני לא מכיר אותו, עכשו אמר שאתה בעצם יכול לעזור לאש"ף.

ע' קרני: לא אמרתי את זה. אמרתי: מה אחר, עוד מעט נלך לעזור לאש"ף. זה ארגון עויין.

י"ז אמיר: אני דורש טיפול מידי בנושא הזה, כי פה הוא פגע בצורה חריפה ביותר באדם שלא רק שאין לו קשר לשמאל הישראלי ואש"ף, אלא בדיוק להיפך.

ע' קרני: אני חבר מפלגת העבודה בדיוק כמוך.

י"ז אמיר: פגעת בצורה חמורה ביותר, ואני מבקש לתבוע אותו.

היו"ר ד' שילנסקי: יש פה מצב עדין.

י"ז אמיר: אתה לא זכאי להתקיף חבר כנסת בוועדת כנסת.

היו"ר ד' שילנסקי: אני מציע לך, מר קרני, לבטל את הדברים כאילו לא נאמרו מעולם.

י"ז אמיר: אני לא מסתפק בזה.

היו"ר ד' שילנסקי: אתה מסכים?

י"ז אמיר: אני לא מקבל את זה. אם העליתי את הנושא הזה לסדר היום, לא מתוך אהדה למישהו אלא מפני שהממשלה צריכה להחליט.

היו"ר ד' שילנסקי: קודם נבקש מר קרני. האם אתה מקבל את מה שאמרתי לך?

ע' קרני: אני מקבל.

מ' פרץ: לנושא שהוזכר כאן על חנאירעב של ילדים, בדקנו את הנושא ואכן היו ילדים שסבלו מרעב, ומאז המשרד שלנו מספק ארוחה אחת של ירקות ופירות מכיוון שהם טבעונים. אני לא יודע מדוע ח"כ ז' אק אמיר אומר שהכסף מובא מהשגרירות האמריקאית. ההנחה היא שהתקציב הוא לחודש ואחרי חודש אני לא יודע מה אני עושה. כבר שבועיים נותנים את זה. בעוד שבועיים אני לא יודע איך נמשיך במבצע הזה של ארוחה אחת חמה ביום. יש כ-450 ילדים שאוכלים יום יום.

29.7.86

כסף שניתן על-ידי עיריית דימונה בלי
הכרת תודה ממר קרטל.

מר הללי:

אנחנו נחקלים בבעיות של ילדים שבורחים
מהכת ולא רוצים לחזור. יש נער שברח ורוצה

מ' פרץ:

להיות אצל אחותו במצפה רמון. הכת עושה הכל כדי שהאחות לא תקבל אותו
והיום אנחנו צריכים לסדר לו משפחה אומנת. אני מדבר על כ-25 ילדים
שפלנו בהם או באמצעות הדרישה של משפחותיהם להחזיר אותם לארה"ב,
או מצאנו אותם משוטטים והכת לא נותנת לנו להכנס אליהם כדי לאמת את
הסיפורים.

הילדים שלהם מדברית ברחוב עם הילדים
בדימונה?

ד' דנינו:

הכת בדימונה מנהלת חיים אוטונומיים.
הילדים שלהם לא הולכים לבית הספר. אבל
זו בעיה שלהם. אני לא רוצה להתערב בזה. אני מתערב בבעיות מצוקה
כשפתגלות.

מ' פרץ:

תודה רבה. על מועד הישיבה הבאה תבוא הודעה.

היו"ר ד' שילנטקי:

ישיבה זו נעולה.

הישיבה ננעלה בשעה 14.15